

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO: KARAR NO:
2014/24589 2014/23939 2014/355457

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN :

MAHKEMESİ :Bakırköy 6. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ :12.07.1994
NUMARASI :Esas no:1993/388 Karar no:1994/441
DAVACI :Zeynep Önal
DAVALI :Ayhan Önal (26.01.1991 tarihi itibariyle ölü)
DAVA TÜRÜ :Boşanma
TEMYİZ EDEN :Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununa, 31.03.2011 tarihli 6217 sayılı Kanunun 3. maddesiyle ilave edilen Geçici 3. maddenin (1.) fıkrası gereğince;1086 sayılı Kanunun temyizle ilişkin hükümlerinin uygulanması gerekmiştir.

Davacı Zeynep Önal tarafından davalı Ayhan Önal'a karşı 17.06.1993 tarihinde açılan davada mahkemece davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin 13.09.1994 tarihinde kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Tüm dosya kapsamından davanın 17.06.1993 tarihinde açıldığı, ancak davalının dava açılmadan önce 26.01.1991 tarihinde öldüğü anlaşılmaktadır.Bu durumda tarafların evliliği davalı kocanın ölümüyle sona ermekle birlikte davalının hak ehliyeti de ölümle sona ermiştir Bu durumda dava tarihinde yürürlükte bulunan Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 38. maddesi uyarınca dava tarihinden önce ölmüş olan davalıya karşı dava açılmayacağı halde, mahkemece davanın davalının dava tarihinden önce ölmüş olması sebebiyle davanın "taraf ehliyeti" yokluğu sebebiyle reddine karar verilmesi gerekirken, bu husus gözetilmeden yazılı şekilde tarafların boşanmalarına karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi.26.11.2014 (Çrş.)

Yargıtay 12. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2014/20279
KARAR NO : 2014/27860
2014/113957

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Bursa 1. İcra Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 01/04/2013
NUMARASI : 2013/249-2013/201
DAVACI : Şikayetçi : Finansbank A.Ş.
DAVALI :

Yukarıda tarih ve numarası yazılı mahkeme kararının Adalet Bakanlığı talebi ile kanun yararına temyizden tetkiki Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca istenmesi üzerine daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hakimi Asye Parlak tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü :

Davacı Finansbank A.Ş vekili tarafından şikayet yolu ile açılan davada, müvekkili bankanın ipotek ile temin edilen alacağının takip yapılmadan ödenmesi üzerine, müvekkili bankadan tahsil harcı ve cezaevi yapı harcı alınmasına dair icra müdürlüğü işleminin iptaline karar verilmesinin talep edildiği, mahkemece davanın kısmen kabul ve kısmen reddi ile Bursa 6. İcra Müdürlüğü'nün 2012/7456 Esas sayılı dosyasında davacı bankadan cezaevi yapı harcı alınmasına dair icra müdürlüğü kararının kaldırılmasına, tahsil harcı alınmasına dair şikayetin ise reddine karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

5230 Sayılı Yasanın 11.maddesinde "4603 Sayılı Kanuna tabi bankalarca yeniden yapılandırma sürecinde açılmış veya açılacak dava ve takipler sonuçlandırılıncaya kadar 492 Sayılı Harçlar Kanunu'nun 2, 23 ve 29.maddeleriyle 2548 Sayılı Cezaevleri ile Mahkeme Binaları İnşaaşı Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkumlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1.maddesi hükmü uygulanmaz." şeklinde düzenleme bulunduğundan 4603 Sayılı Kanuna tabi olmayan alacaklı banka cezaevi harcından muaf değildir.

Cezaevi yapı harcı, özel nitelikte olan 2548 sayılı Kanuna dayanılarak tahsili gereken bir harç çeşidi olup, kanunlarında özel olarak cezaevi yapı harcından muaf olduğu belirtilen kurumlar dışında hiçbir istisna ve muafiyetin söz konusu olmadığı ve İcra Dairesince tahsil yapılması halinde cezaevi harcının alacaklıdan alınacağından mahkemece şikayetin reddi gerekirken kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile HUMK'nun 427/6. maddesi uyarınca mahkeme kararının sonuca etkili olmamak üzere **(BOZULMASINA)**, ilamın tebliğinden itibaren 10 gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, **20.11.2014** gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2014/41079

KARAR NO : 2014/37438

2014/355491

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Bingöl 1. Asliye Hukuk Mahkemesi (Tüketici Mahkemesi sıfatıyla)

TARİHİ : 05/07/2013

NUMARASI : 2013/38-2013/456

DAVACI : T.C Merkez Bankası vekili avukat Yasin Kil

FERİ MÜDAHİLLER: 1-Kredi kayıt bürosu A.Ş. vekili avukat Bülent Ensari

2-Vakıfbank Genel Müdürlüğü vekli avukat Filiz Fikret Nimetgil

DAVALI : Elif Kürüm Çelik

Taraflar arasındaki TSSHH kararına itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı vekili, davalının Bingöl Tüketici Sorunları Hakem Heyetine yaptığı müracaat sonucu (müvekkili banka hasım olarak gösterilmemesine ve müvekkili banka nezdindeki negatif nitelikli ferdi kredi ve kredi kartları kütüğünde kaydının bulunmadığı bildirilmiş olmasına rağmen), Bingöl Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin 25 Eylül 2010 tarih ve 2010/1333 sayılı kararı ile "tüketici adına bulunan olumsuz sicil kaydının kaldırılmasına" şeklinde şikayet edilen olarak gösterilen tüm tarafları kapsayacak şekilde karar verilerek karar suretinin müvekkili bankaya gönderildiğini, karara konu hususun 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ile 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun uygulanmasından kaynaklanmadığını ve Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin görev alanına girmediğini, davalının müvekkili nezdinde negatif nitelikli ferdi kredi ve kredi kartları kütüğünde kaydı bulunmadığı bildirilmesine rağmen "tüketici adına bulunan olumsuz sicil kaydının kaldırılmasına" denilerek karar suretinin müvekkili bankaya gönderilmesinin de usulsüz olduğunu belirterek Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin ilgili kararının kaldırılmasını istemiştir.

Davalı, davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece, davanın 4077 ve 5464 SK kapsamında olmadığı, asliye ticaret mahkemesinde açılması gerektiği, tüketici hakem heyetinin de bu konuda karar verme görev ve yetkisinin bulunmadığı gerekçesiyle; davanın kabulüne, Bingöl Tüketici

Hakem Heyetinin 25.10.2010 tarih ve 2010/1033 sayılı kararının iptaline karar verilmiş, karara karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuştur.

Davalı, 4,00 TL.lik kredi kartı borcunun gözükmesi nedeniyle kendisine kredi kartı verilmediğini belirterek banka nezdindeki negatif nitelikli ferdi kredi ve kredi kartları kütüğünde negatif nitelikli kaydının silinmesi istemiyle tüketici hakem heyetine müracaat ettiğini, tüketici hakem heyetinin davalının talebini kabul ettiğini ileri sürerek tüketici hakem heyeti kararının iptali istemiyle eldeki davayı açmıştır. Bir hukuki işlemin 4077 sayılı yasa kapsamında kaldığının kabul edilmesi için yasanın amacı içerisinde kanunda tanımlanan taraflar arasında mal ve hizmet satışına ilişkin bir hukuki işlemin olması gerekir. Mahkemece; davanın Davanın 4077 ve 5464 SK kapsamında olmadığı, asliye ticaret mahkemesinde açılması gerektiği, tüketici hakem heyetinin de bu konuda karar verme görev ve yetkisinin bulunmadığı gerekçesiyle; davanın kabulüne karar verilmiş ise de; somut uyuşmazlıkta davalının kredi kartı borcu nedeniyle tüketici hakem heyetine başvuru tarihinde davacı banka nezdinde kredi riskine ilişkin değerlendirme raporu tutulmakta olup, taraflar arasındaki ilişkinin 4077 sayılı yasa kapsamında kaldığı anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca mahkemece, tarafların delilleri toplanmalı sonucuna uygun karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir. Bu nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulüne karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile Bingöl 1.Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 05.07.2013 tarih ve 2013/38 esas 2013/456 karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, 26.11.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2014/41080

KARAR NO : 2014/37439

2014/225627

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Konya 1. Tüketici Mahkemesi
TARİHİ : 24/06/2013
NUMARASI : 2013/418-2013/528
DAVACI : Yapı Kredi Bankası vekili avukat Hüseyin Söylemez
DAVALI : Fahrettin Korkmaz vekili avukat Fahrettin Korkmaz

Taraflar arasındaki TSHH kararına itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı avukatınca temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı, davalının bankadan konut kredisi kullandığını, kredinin kullanımı sırasında kendisinden alınan 1.050 TL masrafın iadesi için TSHH ne müracaat ettiğini Selçuklu Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığının 12.04.2013 tarih ve 2013/ 378821-1754 sayılı kararı ile masrafın tüketiciye iadesine karar verildiğini ileri sürerek hakem heyeti kararının iptaline karar verilmesini istemiştir.

Davalı, davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, davanın reddine karar verilmiş, karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Davacı eldeki davada; davalıya tüketici kredisi kullandırıldığını, davalının kredinin kullanımı sırasında kendisinden alınan masrafın iadesi için tüketici sorunları hakem heyetine müracaat ettiğini, tüketici sorunları hakem heyetince davalıdan alınan masrafın tüketiciye iadesine karar verildiğini ileri sürerek tüketici hakem heyeti kararını iptalini istemiştir. Mahkemece, tüketici hakem heyeti kararının davacıya 21.03.2013 tarihinde tebliğ edildiğini, davanın ise 15 günlük yasal süre geçtikten sonra 11.04.2014 tarihinde açıldığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş ise de; tüketici hakem heyeti kararının davacı bankaya tebliğine dair dosyada tebliğ mazbatası bulunmamaktadır. Aksine tüketici hakem heyeti kararının 03.04.2013 tarihinde banka görevlisi Makbule Uslu tarafından elden teslim alındığına dair bilgi ve imza mevcuttur. Hal böyle olunca tüketici hakem heyeti kararının tebliği için davacı bankaya tebligat çıkarılıp çıkarılmadığı, çıkarılmış ise hangi tarihte çıkarıldığı tespit edilmesi, bundan sonra da PTT'den davacı bankaya hangi tarihte tebliğ edildiği hususunun araştırılarak sonucuna uygun karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulüne, Konya Tüketici Mahkemesinin 24.06.2013 tarih ve 2013/418 esas 2013/528 kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde iadesine, 26.11.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2014/41081

KARAR NO : 2014/37440

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Bakırköy 2. Tüketici Mahkemesi
TARİHİ : 02/12/2013
NUMARASI : 2013/381-2013/230
DAVACI : Begüm Şen vekili avukat Naim Gül
DAVALI : 1-Teleser Vice International Telefon Onarım Ve Tic. Ltd. Şti vekili
avukat Sibel Aydın 2- Vatan İletişim Hiz. Ltd. Şti.

Taraflar arasındaki alacak davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı avukatınca temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı, 18.2.2011 tarihinde telefon satın aldığı, garanti süresi içinde arızalandığını, servise götürdüğünü, ancak yasal tamir süresi geçmesine rağmen cihazın teslim edilmediğini, yasal süre geçirilince telefonun kargo ile kendisine gönderildiğini, kendisinin telefonu teslim almadığını ileri sürerek telefonun bedelinin iadesini istemiştir.

Davalılardan Teleservis davanın reddini dilemiş, diğer davalı davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiş, karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Davacı, 18.2.2011 tarihinde telefon satın aldığı, garanti süresi içinde arızalandığını, servise götürdüğünü, ancak yasal tamir süresi geçmesine rağmen cihazın teslim edilmediğini, yasal süre geçirilince telefonun kargo ile kendisine gönderildiğini, kendisinin telefonu teslim almadığını ileri sürerek telefonun bedelinin iadesini istemiyle eldeki davayı açmıştır. Uyuşmazlık, yetkili servisin sorumlu bedel iadesine ilişkin davada yetkili servisinin sorumlu olup olmadığı hususundadır.

Dava ve karar tarihinde yürürlükte bulunan 4077 sayılı yasanın 4'üncü maddesine göre ayıplı mal ve hizmetlerden kimin sorumlu olacağı düzenlenmiştir. Buna göre imalatçı, üretici, satıcı, bayi, acente, ithalatçı ve kredi veren ayıplı maldan ve tüketicinin bu maddede yer alan seçimlik haklarından dolayı müteselsilen sorumludur.Yine aynı yasanın 13' üncü maddesi gereğince arıza nedeniyle tüketicinin malın yenisiyle değiştirilmesi isteğinden satıcı, bayi, acente, imalatçı-üretici ve ithalatçı müştereken ve müteselsilen sorumludur.Yetkili servisin sorumlu olacağına dair hiçbir düzenleme mevcut değildir.Görüldüğü gibi satın alınan malın yetkili servisi, maldaki ayıptan dolayı tüketiciye karşı yasal olarak sorumlu tutulmamıştır.

Somut olayımızda davalı Teleservice International yetkili servisi olup satıcı veya acente değildir. Yasal olarak ayıplı maldan dolayı sorumluluğu yoktur.Bu davalı aleyhine açılan davanın husumet nedeniyle reddi gerekirken davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirir.Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile, Bakırköy 2.Tüketici Mahkemesi'nin 02.12.2013 tarih ve 2013/381 esas 2013/ 230 karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, 26.11.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2014/19329

KARAR NO : 2014/17113

YARGITAY İLAMI

Davacı Mustafa Ağba ile davalılar Nüfus Müdürlüğü vd. aralarındaki dava hakkında **Adana 1. Asliye Hukuk Mahkemesince** verilen 17.12.2012 günlü ve 2008/766-2012/685 sayılı kararın süresinde temyiz edilmemekle kesinleşmesi ve yürürlükteki kanuna aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 03.11.2014 gün ve Hukuk 2014/339435 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacılar vekili tarafından açılan davada, davalılar Tülay Sökmen ve Nurhayat Sönmez'in nüfus kayıtlarında "Güzide" olan anne adlarının, bu kişinin gerçekte davalıların anneleri olmaması nedeniyle iptaline karar verilmesinin talep edildiği, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği, temyiz talebinin Yargıtay 18. Hukuk Dairesince süreden reddiyle hükmün kesinleştiği anlaşılmıştır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 282. maddesi uyarınca çocuğun anası, doğuran kadın olup, mahkemece adı geçen davalıların gerçek annelerinin kim olduğu tespit edilmeksizin nüfus kayıtlarında boşluk oluşturacak şekilde eksik inceleme ile "Güzide" olan anne adlarının terkinine de karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 27.11.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2014/11852
KARAR NO : 2014/16913
2014/217653

Y A R G I T A Y İ L A M I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Trabzon Asliye Ticaret Mahkemesi
TARİHİ : 13/06/2013
NUMARASI : 2012/192-2013/168
DAVACI : Tuğrul Öztürk vek.Av.Nedim Şenol Çelik
DAVALI : Hedef Ecza Dep. Tic.A.Ş.vek.Av. Pınar Dursun Vardar
İHBAR OLUNANLAR : 1- TC Sosyal Güvenlik Bakanlığı vek. Av. Aydın Yapıcı
2- TC Sağlık Bakanlığı

Taraflar arasındaki alacak davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne karar verilmiş, kararın temyiz edilmeden kesinleşmesi üzerine kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı'nın talebi ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekte dosya içindeki tüm belge ve evraklar okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

- K A R A R -

Davacı vekili, müvekkilinin eczacı olup, davalı ecza deposundan ilaç satın aldığını, Bakanlar Kurulu Kararıyla ilaç fiyatlarında indirime gidilmesi ve Sosyal Güvenlik Kurumu'nca yayınlanan Sağlık Uygulama Tebliği uyarınca kamu kurum iskontolarında artırım yapılması sonrasında müvekkilinin eczacı stok zararının oluştuğunu, Bakanlar Kuruluna ait 10.11.2011 tarihli karar ve yine Sosyal Güvenlik Kurumu'nca yayınlanan 17.12.2011 tarihli tebliğde belirtildiği üzere oluşan ilaç stok zararlarının ilaç firmaları tarafından ecza depolarına, ecza depolarınca da eczacılara ödeneceğinin bildirildiği halde, müvekkiline ait 647,11-TL stok zararı bedelinin ihtarname tebliğine rağmen davalı yanca ödenmediğini belirterek, bu tutarın temerrüt tarihinden itibaren işleyecek ticari avans faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, stok zararlarının ödenmesinde muhatabın ilaç firmaları olduğunu, idari düzenlemelere göre ecza depolarının oluşacak zararın ödenmesinde ilaç firmaları ile eczaneler arasında aracı kurum durumunda olduğunu, ilaç firmalarının kendilerine ödeme yapması durumunda eczanelere ödeme yapılacağını davacıya bildirildiğini, ayrıca anılan Bakanlar Kurulu Kararı ile ilgili Danıştay'da iptal davasının derdest bulunduğunu, bu davanın bekletici mesele yapılması gerektiğini beyanla, davanın reddini talep etmiştir.

Mahkemece yapılan yargılama sonucunda, yasal mevzuat, alınan bilirkişi raporu, Bakanlar Kurulu Kararı ve Sosyal Güvenlik Kurumu tebliği uyarınca, eczane stoklarında meydana gelebilecek stok zararlarının ilaç firmaları tarafından ecza depolarına, ecza depoları tarafından da eczanelere ödeneceğinin düzenlendiği, davacının stoğunda bulunan ve fiyatı

düŖen ilaçları ilaç takip sistemine girerek faturasını davalı depoya keŖtiđi, tebliğden doğan sorumluluğunu yerine getirdiği, davacının oluŖan stok zararının ticari iliŖkisinin bulunduğu davalı ecza deposu tarafından karŖılanması gerektiği gerekçeleriyle, davanın kabulü ile, davacı yanın stok zararına konu 647,11-TL' nin dava tarihinden itibaren iŖleyecek yasal faiziyle davalıdan tahsiline karar verilmiŖ, Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma istemi üzerine Yargıtay Cumhuriyet BaŖsavcılıđınca HUMK'nun 427/6. maddesi dayanak gösterilerek kanun yararına bozma istemiyle dosya Dairemize gönderilmiŖtir.

Yerel mahkeme kararının gerekçesinde belirtilen 10.11.2011 tarihli Bakanlar Kurulu Kararının iptali konusunda DanıŖtay'da iptal davası açıldığı dosya içeriğindeki bilgi ve belgelerden anlaŖılmaktadır. Bu karar gereğince Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından çıkarılan tebliğlerin de anılan Bakanlar Kurulu Kararının DanıŖtay'ca iptali halinde dayanaksız kalacağı açıkça görölmektedir.

Bu durum karŖısında mahkemece DanıŖtay'da derdest bulunan iptal davasının sonucu beklenmesi gerekirken, yargılamaya devam edilerek yazılı Ŗekilde hüküm tesisinde isabet görölmemiŖtir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Yargıtay Cumhuriyet BaŖsavcılıđının Kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile yerel mahkeme kararının **BOZULMASINA**, HUMK'nun 427/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmi Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet BaŖsavcılıđına verilmesine, 25.11.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.